

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی ماهیت محله ایرانی - اسلامی و مفهوم اجتماعات محلی غربی (نمونه موردی: محله امام زاده حسن تهران)

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معماری و شهرسازی جهان اسلام در عصر جهانی شدن (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

نیما محمدزاده آذری - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اجتماعات محلی در علوم اجتماعی غرب، قرارگاه بروز تعلقات و تعاملات هستند و محتوی گروهی از مردمان اند که مبنی بر اشتراکات در یک محدوده جغرافیایی گرد یکدیگر آمده‌اند. شدت حضور این اجتماعات، با متغیرها و مفاهیمی نظیر مکان مندی، حس به مکان و حس حضور در اجتماعات محلی سنجیده می شود. حال آنکه با رجوع به تاریخ شهرسازی در ایران، می توانمفاهیم ذکر شده را در بستر فرهنگ ایرانی-اسلامی یافت. فرهنگی که خود مجموعه ای از ارزش های مشترک را شکل داده ومردمان بر پایه این ارزش ها در محدوده ای مشترک سکنی می گزیده اند و به آن مکان در بستر مفاهیم همین فرهنگ، معنی القامی کردند و تعلق خاطر بدان پیدا می کردند. با این حال در دنیای مدرن امروزی چه در کشورهایی نظیر ایران با بستر فرهنگاسلامی و چه در کشورهای غربی، با از دست رفتگی تعلقات و ریشههای اجتماعی و از هم گسیختگی ارزش ها روبه رو هستیم. در علوم اجتماعی غربی، اجتماعات محلی به عنوان یکی از پاسخ های اصلی مسئله عنوان شده اند. در این پژوهش، کوشیده شده است که با قیاس این دو مفهوم، یک الگوی منطبق بر بستر فرهنگی ایران با بهره گیری از مزیت های مفهوم اجتماعاتمحلّی ارائه شود و شیوه اجرایی شدن آن بر روی محله امامزاده حسن تهران به عنوان یکی از محلات قدیمی این شهر، بهنمایش درآید. در این تحقیق از مجموعه ای از روشهای تحقیق کیفی نظیر پدیدارشناسی و مردم نگاری بهره گرفته شده، و باروش مصاحبه باز با مردم این محله، این اطلاعات استخراج و تحلیل شده است. بر اساس نتایج تحقیق این در عین مشاهدهازوال همبستگی اجتماعی در این محله، توانایی آن وجود دارد که بر اساس ارزش های فرهنگ ایرانی-اسلامی و با ابزارهایتوسعه اجتماعات محلی، محل های ایرانی-اسلامی بازتعریف شود.

کلمات کلیدی:

محله ایرانی - اسلامی، اجتماعات محلی، مطالعه تطبیقی غرب و شرق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868185>

